

ХРОНІКА

23–24 травня 2013 р. в м. Слов'янську Донецької області на базі Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет» було проведено міжнародну науково-практичну конференцію «Методологія та історіографія мовознавства», присвячену Дню слов'янської писемності й культури та 1025-річчю Хрещення Київської Русі.

Ушанування пам'яті Кирила і Мефодія, просвітителів слов'янських народів, стало визначальним етапом конференції: перед головним корпусом університету було закладено камінь на місці майбутнього пам'ятника творцям слов'янської писемності й першої літературної мови слов'ян — старослов'янської.

З вітальним словом виступили ректор університету проф. С. О. Омельченко і преосвященний Митрофан, єпископ Горлівський і Слов'янський.

Основною метою конференції було обговорення проблематики лінгвістичної методології та історіографії мовознавства, насамперед проблем теорії лінгвістичних методів, їх класифікації, специфіки різних методів, періодизації історії мовознавства, у тому числі в контексті лінгвістичних парадигм, питань термінології методології та історіографії мовознавства.

Наукову проблематику конференції було сформовано з таких напрямів: 1. Методологія мовознавства: проблематика, історія, сучасний стан і перспективи. 2. Сутність лінгвістичного методу; його структура; метод і суміжні поняття. 3. Методи фонології, морфології, морфеміки та словотвору. 4. Методи аналізу лексичної та граматичної семантики мовних одиниць. 5. Методи граматичних досліджень: морфологія й синтаксис. 6. Методи діалектології, ареальної лінгвістики, соціолінгвістики. 7. Методи когнітивної лінгвістики, психолінгвістики, етнолінгвістики, лінгвокультурології. 8. Методи зіставного мовознавства, лінгвістичної типології, універсології, перекладознавства. 9. Методи лінгвогенетичних досліджень. 10. Методи комунікативної лінгвістики, паралінгвістики, дискурсології, лінгвопрагматики, стилістики, лінгвіс-

тики тексту, герменевтики. 11. Структурні та математичні методи в лінгвістиці. 12. Лінгвістична історіографія: проблематика, історія, сучасний стан і перспективи. 13. Проблеми періодизації історії мовознавства. 14. Історія мовознавства в контексті лінгвістичних парадигм. 15. Методологія та історіографія мовознавства: проблеми термінології.

У конференції взяли участь 92 науковці, у тому числі вчені з Росії, Білорусії та Німеччини.

На пленарному засіданні з доповідями виступили: В. А. Глуценко «До питання про “діалектичний метод” в лінгвістичних дослідженнях», В. М. Бріцин (Київ) «Грамматичні категорії в лінгвоцентричному і антропоцентричному висвітленні», Ф. Кюхлер (Київ) «Про роботу Інформаційного центру DAAD», А. К. Мойсієнко (Київ) «Образна стихія народної загадки в авторських поетичних текстах», Л. П. Іванова (Київ) «Критерії формування нового лінгвістичного напрямку», О. О. Селіванова (Черкаси) «Лінгвометодологія: настанови, принципи, завдання», Г. М. Яворська (Київ) «До проблеми варіативності концептів», О. А. Семенюк (Кіровоград) «Зіставне дослідження фразеології споріднених мов: завдання та проблеми», М. В. Пименова (Кемерово, Росія) «Кемеровська школа концептуальних досліджень: теоретичні настанови», І. І. Степанченко (Харків) «Парадигматичний аналіз лексики художнього твору з позицій лінгвістичного функціоналізму», Л. О. Петрова (Одеса) «Композиційний код у стилістиці художнього тексту», В. І. Геркулов (Донецьк) «Про основи гештальтної класифікації частин мови», А. П. Загнітко (Донецьк) «Коучинг як метод: кваліфікаційні ознаки та методики застосування».

На конференції працювало сім секцій.

На першій секції «Методи аналізу лексичної та фразеологічної семантики й словотвору» обговорювалися широкий спектр питань. Семантичним девіаціям нумеральних слів присвятила свою доповідь С. О. Швачко (Суми), мультипарадигмаль-

ності при дослідженні лексико-семантичних процесів — Н. П. Тропіна (Херсон). Є. М. Белицька (Горлівка) розкрила методологічні основи семантичних досліджень пропріальних одиниць мови. Доповідь А. М. Мезенко (Вітебськ, Білорусь) присвячено антропонімному складнику асоціативно-культурного фону ойконіма *Vitebsk*. Ю. О. Шепель (Дніпропетровськ) схарактеризував зміни в лексичній системі економічної групи слів сучасної української мови. У доповіді О. В. Петрова (Сімферополь) на матеріалі ад'єктивної лексики було запропоновано методику аналізу похідних із значенням подібності. Питанню про універбалізаційну модель та універбалізаційний тип присвятила свою доповідь Н. В. Дьячок (Горлівка), проблеми мотивації мовних одиниць як співвідношення мовного знака та значення в сучасній лінгвістиці — О. А. Крижко (Бердянськ). Методику формалізованого аналізу мовних засобів вираження аксіологічного знання схарактеризувала Т. В. Сорока (Ізмаїл), сакральне й профанне як складники буття — О. О. Решетняк. Ідеографічну класифікацію фразеологізмів із компонентом «назва квітки» (на матеріалі французької мови) подала Т. О. Алексахіна (Суми).

Плідною була й робота другої секції «Методи граматичних і стилістичних досліджень». Г. М. Манаєнко (Ставрополь, Росія) представив характеристику категоризації та класифікації в синтаксисі речення (методологічний аспект). Категорії зв'язності та цілісності тексту в парадигмі лінгвістичних і методичних досліджень присвятила свою доповідь О. М. Мокра (Горлівка), стилістичному експерименту як методу лінгвістичного аналізу — Р. Я. Гладкова (Херсон), евфемізації та дисфемізації публічного мовлення — О. О. Клець і Ю. В. Синельченко (Краматорськ). Важливі аспекти методики експериментального дослідження римових кліше було окреслено в доповіді Л. В. Мовчун (Київ). Сутність соціолінгвістичних методів у стилістичних дослідженнях розкрив Д. В. Горбачук. Про розвиток варіантних закінчень родового відмінка однини іменників чоловічого роду II відміни йшлося в доповіді В. О. Юносової (Бердянськ), про особливості утворення форм множини іменників у мові ідиш (у зіставленні з формами німецької мови) — Ю. В. Ледняк і Г. В. Ледняк.

Різномічне коло проблем розглядалося на засіданні третьої секції «Методи когнітивної лінгвістики, соціолінгвістики, дискурсології». Аналізу фразеологічних номі-

націй як прийому семантико-когнітивного опису концепту (на матеріалі латинської мови) було присвячено доповідь А. М. Сердюк (Бердянськ). Особливості методів дослідження в дискурсології та педагогічній риторичі проаналізувала А. Р. Габідулліна (Горлівка), провідні напрями досліджень рекламного дискурсу (лінгвістичний аспект) — І. Б. Іванова (Київ). Функційні типи мовлення в сучасній лінгвістичній парадигмі схарактеризувала Н. В. Павлик (Бердянськ), комунікативно-прагматичну організацію з'ясувальних висловлень — Е. В. Олійник (Бердянськ). На застосуванні методів семантико-когнітивного підходу як засобу виявлення ознак концепту спинилася С. Б. Фоміна (Луганськ). Семантичну структуру концепту *love* в англійській мові (на основі контекстуального аналізу текстів англійських любовних замовлянь) розкрила К. В. Кіреєнко (Луганськ). У доповіді Ю. М. Мусенко (Бердянськ) було схарактеризовано асоціативне поле концепту «німецька мова». Актуальні стратегії дослідження природи метафори стали предметом вивчення А. О. Карпенка, мовна репрезентація метафори в термінах суперконцепту «кіно» в українській художній прозі ХХІ ст. — Н. В. Антонюк. На спостереженні як методі прямої рестрації подій свідками наголосила Г. Л. Вусик (Бердянськ). Основні напрями досліджень у юрислінгвістиці розкрила О. Ю. Діомідова (Харків).

Насиченою була й робота четвертої секції «Методи компаративістики, перекладознавства, лінгвокультурології». Методології поліпарадигмального дослідження в зіставному мовознавстві й перекладознавстві було присвячено доповідь С. І. Терехової (Київ), методу інтертекстуального аналізу у процесі вивчення поетичного тексту в контексті діалогу культур — І. І. Чумак-Жунь (Белгород, Росія), контекстологічному методу при дослідженні лінгвокультурних компонентів значення слів — І. А. Герасименко (Горлівка), методу соціально-правової ідентифікації при офіційній передачі власних назв — В. І. Мозгового (Донецьк). Проблему перекладу авторських модифікацій фразеологічних одиниць (на матеріалі англійської мови) було висвітлено Е. Л. Ананьян, особливості перекладу англійської термінологічної лексики — О. М. Бондаренко. Національно-культурну специфіку адаптації лексичних запозичень у мові-реципієнті (кінець ХХ ст. — початок ХХІ ст.) розкрила В. В. Роман. Статус біблійного символу в релігійній кар-

тині світу окреслено В. В. Чугаєвою (Донецьк).

Широка тематична амплітуда була задекларована в доповідях п'ятої секції «Питання вивчення історії мови та проблеми лінгвіоісторіографії. Методи термінознавства». Когніотип як базове поняття історичного термінознавства схарактеризувала І. А. Казиминова (Київ). Низку питань історії методології термінознавства розглянула Н. О. Яценко (Київ). Роль методу тезаурусного моделювання в засвоєнні термінології розкрила Н. І. Овчаренко. Сутності протослов'янської сатемізації було присвячено доповідь Ю. Я. Бурмистровича (Абакан, Росія), історії категорії твердості / м'якості в окремих східнослов'янських мовах — А. С. Орел, перешкодам у реконструкції лексичного значення слів — Р. М. Ситняка (Горлівка), моделюванню мовної історії на основі аналогії біологічної та лінгвістичної еволюції в сучасному мовознавстві — В. М. Овчаренка. Історіографія східнослов'янської прізвищної антропоніміки стала предметом вивчення Т. В. Скребньової (Вітебськ, Білорусь), історіографія вивчення українських фахових мов та її перспективи — Т. І. Гуменюк (Київ). Погляди П. О. Бузука на сутність мови та причини мовного розвитку було висвітлено О. М. Голуб. З доповідями на секції виступили О. В. Савченко, К. А. Гищенко, О. В. Піскунов, Н. Л. Висоцька, О. Й. Боровик, О. В. Бундюк, Н. С. Ушева, Ю. Л. Каленчук (Київ), О. І. Попова (Бердянськ), Т. С. Винникова.

На шостій секції «Питання лінгводидактики» були розглянуті питання, пов'язані з методикою викладання мови. З особливостями сучасної науково-популярної відеолекції про церковнослов'янську мову для дітей ознайомив присутніх І. Овчаренко (Донецьк). Про вибір методів дослідження (в лінгводидактичному аспекті) розповіла Н. М. Маторіна. Специфіку використання зіставного методу в процесі вивчення граматики німецької мови (як другої при першій англійській) розкрила А. Г. Спічка,

структурних методів у процесі вивчення лексики в зіставному аспекті (англійська та українська мови) — І. Б. Коротяєва, інтенсивного методу в навчанні іноземним мовам на сучасному етапі — Г. І. Капніна. Проектну методику (її історію, сучасний стан, перспективи) було проаналізовано Л. П. Медведевою. Ефективність застосування сутєстивного методу навчання іноземних мов обґрунтувала А. О. Пучко. Етимологічному аналізу (на матеріалі організації самостійної роботи студентів) присвятив свою доповідь Б. І. Маторін.

Сьома секція «Методи дослідження художнього тексту» об'єднала доповіді, пов'язані з методологічними та методичними аспектами вивчення художніх текстів. Дискурсивність досліджень в умовах формування комунікаційного суспільства (у контексті загальної парадигми художньої літератури) схарактеризувала О. Л. Біличенко, методологію інтертекстуальних досліджень сатирико-пародійної комедії — І. В. Александрова (Сімферополь). З доповідями виступили також І. М. Казаков, О. С. Гохберг, В. І. Романько, О. В. Карабьова, М. В. Сіробаба, Л. Й. Поух, Н. Л. Зіновченко, А. А. Рубан і А. О. Ніколенко.

На заключному пленарному засіданні учасники міжнародної конференції відзначили актуальність та своєчасність порушених проблем, високий науковий рівень їх обговорення і продуктивність запропонованих заходів щодо їх розв'язання, підкреслили, що конференція сприяла координації зусиль у дослідженні лінгвістичної методології та історіографії мовознавства.

Доповіді учасників конференції опубліковано у збірнику, що вийшов до початку конференції: *Методологія та історіографія мовознавства: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. / Відп. ред. В. М. Бріцин.* — Слов'янськ, 2013. — 380 с.

В. БРИЦІН
(Київ),
В. ГЛУЩЕНКО
(Слов'янськ)

20–26 серпня 2013 р. у столиці Білорусі Мінську відбувся XV Міжнародний з'їзд славістів. На з'їзд прибуло понад 550 учасників з 35 країн світу. У складі делегації України були науковці Національної академії наук України, Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, Львівського національного університету ім. Івана Франка, Житомирського національного університету ім. Івана Франка та ін. Усього на славістичному форумі Україну представляли 37 делегатів.

Відкриваючи з'їзд, голова Міжнародного і Білоруського комітетів славістів О. О. Лукашанець зазначив, що проведення з'їзду славістів у Білорусі є визнанням високого рівня розвитку її науки, національної мови, культури й історії. Учасників з'їзду привітали перший заступник голови Адміністрації президента Білорусі О. Радьков, міністр освіти С. Маскевич, міністр культури Б. Светлов, представники духовенства різних конфесій, інші офіційні особи.

Пленарні засідання проходили в столичному концертному залі «Мінськ», засідання секцій — у Мінському державному лінгвістичному університеті. На пленарному засіданні було виголошено три доповіді: «Мова як предмет і фактор інтеграції» (Е. Смулкова, Польща), «Мова, історія і праісторія в білоруській літературі» (А. МакМілін, Великобританія), «Аспекти слов'янської ареальної лінгвістики» (Г. Цихун, Білорусь).

На з'їзді працювало три секції: 1. Мовознавство; 2. Літературознавство, культурологія, фольклористика; 3. Історія славістики. Найбільша кількість доповідей стосувалася проблем лінгвістики. Тематику лінгвістичних підсекцій розподілено за такими аспектами: 1) Слов'янські мови в порівняльно-історичному й ареальному аспектах; 2) Історичний опис слов'янських мов і діалектологія; 3) Слов'янські мови і культури; 4) Мовні ситуації у слов'янському світі; 5) Синхронно-типологічне і зіставне дослідження слов'янських мов; 6) Мовні картини світу у слов'ян; 7) Комп'ютерна і корпусна лінгвістика в дослідженні слов'янських мов.

Програма робочого дня з'їзду включала в кожній із підсекцій у середньому по 12 доповідей. Усього на з'їзді було виголошено понад 600 доповідей. Так, Г. П. Півторак (Україна) у доповіді «Проблеми етно- і гло-

тогенезу кривичів та новгородських словенів у контексті ранньої історії слов'янських племен» подав розгорнуту характеристику походження цих східнослов'янських племен на підставі лінгвістичних, археологічних, історичних, антропологічних, етнографічних та інших свідчень. Учений підтримує гіпотезу, що предками зазначених племен були не наддніпрянські, а західні слов'яни з Південної Балтики. Т. Б. Лукінова (Україна) присвятила свою доповідь семантичним змінам у запозичених словах української мови. На думку дослідниці, запозичені слова на українському ґрунті не виявляють схильності до значних семантичних змін, здебільшого семантичні трансформації відбувалися в мові-джерелі. Ж. Ж. Варбот (Росія) у доповіді «Морфологічний перерозподіл у праслов'янській мові і реконструкція праслов'янського лексичного фонду» доводить, що в результаті процесів морфологічного перерозподілу (на межі словотвірних морфем: префікс / корінь, корінь / суфікс) до списку праслов'янських лексем можна зарахувати слова **bolna*, **bordav-ьka/-ica*, **brę(v)-iti / -ati*, **draziti*, **kręniti* та деякі інші. Т. О. Черниш (Україна) у доповіді «Дослідження праслов'янської синонімії в контексті гніздового підходу» встановлює формально-дериваційні типи слов'янських субстантивів на позначення метеорологічного явища спеки, що походять з праслов'янських гнізд з вихідним значенням термічного процесу. С. М. Толстая (Росія) нагадала, що 2013 р. виповнюється 90 років від дня народження М. І. Толстого і 50 років з часу публікації його відомої статті «Из опыта типологического исследования славянского словарного состава» (1963). Ці дати є підставою й нагодою для звернення до проблематики лексичної типології під новим кутом зору, враховуючи сучасні досягнення таких лінгвістичних дисциплін, як слов'янська етимологія, теоретична семантика (представлена працями Ю. Д. Апресяна, О. В. Падучевої, А. А. Залізняка, А. Вежицької та ін.), слов'янська та «загальна» типологія, історична і зіставна лексикологія і семасіологія слов'янських мов, діалектна лексикологія і лексикографія. Свою доповідь «Семантична реконструкція і лексична типологія» С. М. Толстая присвятила теоретичним питанням семантичної реконструкції і ти-

пології на різних рівнях: «денотативна» типологія лексико-семантичного поля, типологія етимологічного гнізда, «динамічна» типологія (модель семантичної деривації: метафора, метонімія, синекдоха тощо), структурна типологія семантичних моделей. М. Якубович (Польща) у своїй доповіді визначила етапи, які має пройти етимолог, реконструюючи первісне значення лексеми: на базі індогерманської етимології слова і на базі слів-континуантів фактично засвідчених слів'янських мов.

Актуальною була спільна доповідь О. В. Прискоки і В. Ю. Франчук (Україна) «Київська спадщина в писемності Великого князівства Литовського». Аналіз документів ВКЛ у зіставленні з діловою писемністю Київської Русі дозволив констатувати, що раннє літописання ВКЛ створено на основі давньокиївської літописної традиції. З цим же історичним періодом була пов'язана також проблематика доповіді І. П. Климова (Білорусь) «Функціонування і взаємодія різних слів'янських мов і літератур у Великому князівстві Литовському».

Проблематика впливів мовної практики української західної діаспори на українську «материкову» мову в сучасній Україні (на загальнослов'янському тлі) стала об'єктом дослідження в доповіді О. О. Тараненка (Україна). Особливий інтерес викликали спостереження над спільними й відмінними рисами між сучасними українською й білоруською мовними ситуаціями. У дискусії щодо доповіді О. О. Тараненка взяли участь І. Марван (Чехія), М. Всеволодова (Росія), А. Архангельська (Чехія) та ін. Актуальним проблемам лінгвоекотії було присвячено доповідь А. Архангельської (Чехія) «Мовна ситуація в слов'янських країнах і питання лінгвоекотії». У центрі уваги дослідниці були процеси фемінізації на словотвірному, граматичному та синтаксичному рівнях. Доповідь В. А. Широкова (Україна) стосувалася проблематики системності лексичної семантики тлумачних словників. Дискурсивним аспектам динаміки української мови в контексті активних мовних процесів у слов'янському світі була присвячена доповідь Т. В. Радзівської (Україна).

У доповіді В. М. Бріцина і В. В. Мозгунова (Україна) «Когнітивні аспекти теорії модальності» було сформульовано когнітивну теорію модальності, показано можливість її застосування в текстовому аналізі, зокрема при поясненні таких категорій, як предикативність, метафора тощо.

Жвавий інтерес викликала доповідь Б. Ю. Нормана (Білорусь) «Псевдовисловлення в слов'янських мовах як мовленнєвий феномен». Визначаючи мову як найважливіший засіб спілкування, автор закликає не абсолютизувати її комунікативну функцію і не применшувати значення метамовної, фатичної та естетичної функцій.

Л. І. Даниленко (Україна) у своїй доповіді «Чеський паремійний фонд: культурно-історичні джерела формування і тенденції розвитку» проаналізувала античні й біблійні джерела, що найбільшою мірою вплинули на чеський паремійний фонд. Цікаві результати й висновки впливають із соціолінгвістичного експерименту, проведеного дослідницею в Чехії методом анкетування.

У доповіді С. Клоферової (Чехія) «Сучасна чеська діалектологія: після Чеського лінгвістичного атласу — Словник діалектів чеської мови» представлено основні засади створення нового для чеської лінгвістики словника чеських діалектів.

Було заслухано й обговорено також доповіді на 25 тематичних блоках, успішно започаткованих як один із видів обговорення деяких наукових проблем на з'їзді у Кракові. Умовою організації тематичного блоку є участь доповідачів з трьох різних країн і участь у дискусії представників різних країн. Цього разу мовознавчі блоки були присвячені таким темам: 1. Граматики слов'янських мов: основа типології і характерології (модератор К. Городенська, Україна); 2. Електронні видання нелітературних усних і писемних текстів (модератор О. Младенова, Канада); 3. Змішане мовлення чи змішана система: спонтанне і конвенціоналізоване змішування кодів у рамках мовного контакту в субстандартних мовних різновидах — Білорусь, Україна, Сілезія (модератор Г. Геншель, Німеччина); 4. Національне і спільноєвропейське у слов'янській фразеології (модератор В. М. Мокієнко, Росія); 5. Слов'янські національні стилі: сучасність і перспективи (модератор Н. І. Клушина, Росія); 6. Паралельні слов'янські корпуси (модератор М. Лазинський, Польща); 7. Цінності в культурно-мовній картині світу слов'ян та їхніх сусідів (модератор Є. Бартмінський, Польща); 8. Словотвір і нові функціональні стилі слов'янських мов (модератор О. І. Коряковцева, Росія); 9. Лінгвістична епістемологія: історія та сучасність (модератор Н. Запольська, Росія); 10. Місце македонської мови в слов'янському і балканському мовному світі (модератор З. Тополінська, Македонія); 11. Соціолінгвістичні фактори та зміни в слов'ян-

ських мовах на межі ХХ і ХХІ ст. (модератор Г. Курек, Польща); 12. Інформаційно-пошукові мови в системі славистичної інформації iSibislaw: сьогодні й завтра (модератор С. Рудник-Карватова, Польща); 13. Граматика в словнику і словник у граматиці (модератор Ю. Апресян, Росія); 14. Традиційні і нові підходи в слов'янських ономастичних дослідженнях (модератор А. Галковський, Польща); 15. Мовне право і слов'янські мови (модератор Г. Гладкова, Чехія); 16. Лінгвістика дискурсу і перспективи її розвитку в парадигмі сучасної славистики (модератор І. Ухванова-Шмигова, Білорусь); 17. Південнослов'янські мови в сучасних умовах (кінець ХХ — початок ХХІ ст.) (модератор Д. Димитар, Македонія).

На жаль, оргкомітет призначив засідання всіх тематичних блоків у один і той самий день і час, і це було істотним недоліком, оскільки унеможливило присутність на них багатьох зацікавлених учасників з'їзду.

До ювілею від дня народження Т. Г. Шевченка Україна організувала круглий стіл: «Тарас Шевченко: національний вимір і світовий контекст (до 200-річчя від дня народження)». З доповіддю на з'їзді виступив М. Г. Жулинський, колективну доповідь С. Я. Єрмоленко, А. К. Мойсієнка, Л. П. Гнатюк «Мовотворчість Тараса Шевченка в слов'янській рецепції ХІХ–ХХІ ст.» виголосила Л. П. Гнатюк.

На з'їзді традиційно діяла книжкова виставка. Кожна країна представляла нову славистичну літературу з мовознавства,

літературознавства, фольклору, етнографії, історії славистики за останні п'ять років. Виставка української делегації засвідчила справді вагомі і дуже солідні здобутки вітчизняної лінгвістики, серед яких — шостий том «Етимологічного словника української мови», збірник «Акцентологія. Етимологія. Семантика: До 75-річчя академіка НАН України В. Г. Скляренка», «Білорусько-український словник» Г. П. Півторака, О. І. Скопшенка (за ред. Г. П. Півторака), перші три томи нового тлумачного «Словника української мови» (науковий керівник проекту — В. А. Широков), авторські монографії та багато інших видань. За правилами форуму, всі книги після закриття з'їзду передано в бібліотеки Білорусі.

Важливим заходом на з'їзді була презентація нових славистичних видань, зокрема п'ятого тому етнолінгвістичного словника «Славянские древности» (М., 2012), праць «Білоруська мовознавча славистика на з'їздах славистів» (Мінськ, 2013), «Основы славянской филологии». — Т. 1. Историко-этнографическая и этнолингвистическая проблематика. — Т. 2. Лингвистическая проблематика (Ополе, 2011), «České vědomí Bělorusi» (Прага, 2013) І. Марвана і В. Ленделової та ін.

Результати роботи XV Міжнародного з'їзду славистів сприятимуть подальшому розвитку славистики у слов'янських і неслов'янських країнах. Наступний, XVI, Міжнародний з'їзд славистів відбудеться 2018 р. у столиці Сербії Белграді.

Л. ДАНИЛЕНКО